

ALT E M P O R D A

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

17 Novembre '917

Any I - N.º 33

Preu: 10 cèntims

Després de la derrota

TORNAREM A COMENÇAR

Per què negar-ho? El resultat de les eleccions municipals de diumenge ens fou advers en nostra Ciutat. Ho hem de reconèixer, no volent enganyar-nos ni enganyar, car si bé és evident que fent números i càlculs i donant explicacions arribaríem a la conclusió teòrica de que la derrota no fou derrota, res en treuríem, puix la realitat ens mostraria lo contrari amb tota diafanitat.

Forem derrotats, i aquest fet no ens ha produït despit ni desesperança. Tenim equanimitat per a judicar dels fets socials i polítics, —encara que ens interessin directament,— amb tota serenitat. Tenim també prou fe en nosaltres mateixos per a que l'optimisme que caracteritza tota nostra actuació no hagi minvat pas gens.

En canvi, sinó despitats ni desesperançats, hem de confessar que el resultat de la votació ens produí una certa amargor, no com a polítics, sinó com a fills d'aquesta ciutat anhelosos per a ella de renovació i millorament.

És que la renovació i millorament no aparegué del resultat de la lluita ciutadana.

Dos grans sectors plantejaren la batalla. L'un cohesionat, unit, afermat pel record d'uns ideals històrics ja, formant els quatre per a defensar com un baluart de vida o mort l'hegemonia municipal d'anys ha acaparada. L'altre, amalgama, barreja, contuberni de passions i odis, de gents antitètiques, de descontents i d'envejosos, plantejant la batalla a base d'una qüestió que fou un jorn pedra de discòrdia, i això volien sigués trampoli per a aconseguir el predomini contra els d'enfront. En poques paraules: la lluita estava empenyada entre dos símbols: «Carrer de Lasauca» i «Carrer de la Presó». Heu's aquí la característica i la plataforma electoral, no exempta d'eficàcia, però d'una lamentable i poc ciutadana eficàcia. D'aquest caràcter devé la nostra amargor.

No hi havia un programa enfront d'un programa, no hi ha hagut un ideal davant d'altre ideal, ni brillava l'auriola d'una absolutament encertada gestió municipal en els uns, ni una garantia de bon govern en els altres. Per què lluitaven tan desesperadament, amb tant braor, amb tanta febre?

Grata cosa hauria estat veure en les eleccions a cadascun dels dos grups que es disputaven les majories, portant com a senyera un índex, una relació, un programa de projectes i millores per a la Ciutat que haguessin donat marge a una crítica dels electors amb la consegüent i democràtica tria. Res d'això es feu. Tot el

contrari. La passió tota de la lluita girava empenyadament a l'entorn d'aquells dos locals i migrats símbols: «Carrer de Lasauca» contra «Carrer de la Presó».

Nosaltres, inspirats únicament en el suprem interès figuerenc, preveient i tot la baralla i la batalla, mes no pensant que la ceguera de la lluita clogués els ulls del bon sentit a quasi tothom, llençàrem la nostra candidatura, amb absoluta modèstia, amb noms prestigiosos i respectats, —tant, que contra d'ells no s'ha dit censura ni blasme per cap dels partits contraris,— amb la pretensió excelsa de servir d'instrument de concòrdia per a apagar les lluites entre irreductibles colles i banderries, d'iniciar també a Cà-la-Ciutat, si els nostres homes mereixien la confiança de nombre suficient d'electors, a l'ensems que una digna, racional i convenient tasca de fiscalització, una era de intervenció en tota proposta nascuda allà, fos de qui fos, mentre tingués un valor pels interessos i aspiracions col·lectius, alhora que donar un impuls i fer nàixer un programa mínim per a assolir per Figueres aquelles millores i serveis en consonància amb les palpitations dels temps presents.

La modèstia, la serenitat, la manca de baladreig, la civilitat i seny amb què fou llençada nostra candidatura a la palestra, no cridà segurament prou l'atenció als ciutadans absorts en una lluita de nyerros i cadells. Fou votada, sí, amb tot l'entusiasme, pels adictes nacionalistes figuerencs; va merèixer l'apoi de respectables elements afins; despertà el respecte de quasi tothom. Mes... l'ideal ciutadà, que en tota sa puresa encarnava aquella, no fou capít per la massa que potser hauria considerat la nostra candidatura més oblidada i més de confiança si hagués sigut proclamada per mitjà d'escrits insultants o incivils, devallada a una lluita de safreig de baixa estofa, empleant l'insult, l'injúria o la calúnnia contra els demés candidats o partits.

Eixa és la causa de la nostra amargor. Que la nostra actitud digna no mereixés més adhesions, que els ideals que la candidatura encarnava no aconseguissin més simpaties, sobretot quan enfront d'ella, especialment per una banda, no hi havia més que un conglomerat sense altre lligam que passions inconfessables, sense ideals de cap mena, potser amb l'odi per únic esperó.

Es trist tenir-ho que dir tant cruament, fins tot i reconeixent en alguns dels adversaris veleitats imperdonables envers un «leader» un jorn i altre jorn traïdor per una acta als ideals catalans i als ideals repu-

blicans. ¿Què significa la consagració electoral, i la perduració d'una aliança feta amb el pretext de la substitució de consums, integrada per federals de bracet amb monàrquics, per lerrouxistes anticatalans i per força personal i «sui generis» d'un senyor que políticament no se sab ben bé a quin partit pertany, que els que el segueixen no ho fan per cap ideal, que ha intentat ingressar en la cleda de distints polítics madrilenys segons els vents que han bufat? Què significa l'aliança d'aquests amb un polític amfibi que, dient-se de dreta, va de bracet sarcàsticament amb dites colles descregudes, de tònica demagògica, arrossegant per odi al catalanisme, en inconcebible maridatge, vots escaducers de determinades «fuerzas vivas» que tant s'esfereixen fariàicament de convergències circumstancials dels prohoms del nostre partit amb els d'altres, i donen per pretext aquesta coincidència que combaten a sang i foc per a fer una ferma unió amb les darreres colles de sectaris d'aquells homes que troben tan dampnats, tan perversos, tan repugnants?...

S'imposa una renovació en la nostra vida local en la que no hi siguin possibles aitals absurdes, per la que es dignifiquin les lluites polítiques consagrant-les amb un ideal, mai amb un partidisme sectari o integrat per partits personalistes, hostils a tot esperit forjador i propulsor d'iniciatives positives de progrés i millorament.

Aquell ideal de renovació fou la nostra ensenya, i ja hem dit que fou pas atès, que fou derrotat. No desmaiem, per ço. Ja vindrà jorn que triomfarem, com hem triomfat en altres lluites, com triomfen els nostres mestres i amics arreu de Catalunya i en les terres ja vives, ja reviscolades de l'Espanya nova.

La nostra ciutat no pot ser una excepció. No volem que ho sigui. Els vells partits trontollen, i damunt les desferres nosaltres serem vencedors. Tard o d'hora arribarà la glòria del vèncer, i vencerem. En són fermaça i penyora el nostre amor a Figueres, el nostre afecte a Catalunya, la nostra joventut.

Sobretot n'és garantia la nostra joventut, que creix plena de seny i que vol eixoplujar-se davall els plecs de nostra senyera nacionalista.

Aquests dies, enmig de la lluita, comptant, és clar, amb l'apoi i consell dels vells catalanistes figuerencs, vèiem al nostre entorn un estol jovençà molt més nombrós que no el d'aquells qui ens precediren en afirmar el credo regionalista en nostra ciutat. Pocs d'ells tenien vot, però tots

treballaven hardidament; va atancant-se el jorn en què en tindran. I quan vinguin noves lluites, les nostres files seran rublertes de gent jove i nova que encara portarà un estol renovador que l'empenyerà en la seva actuació triomfant.

Per ells han d'ésser nostres mots d'encoratjament en acabar de posar un volander comentari a la lluita electoral passada, com han d'ésser-ho de remerciament pels correligionaris i electors que atorgaren els seus vots als nostres candidats. A tots voldríem encomanar-los, per a minvar l'amargor del resultat, el nostre fervent optimisme.

Una vegada el gran polític anglès lord Chamberlain, després de tota una vida de lluita, als vuitanta anys d'edat, va perdre, amb una derrota aclaparadora, les eleccions generals, i als amics esferits pel desastre, i als adversaris orgullosos del triomf, deia serenament, confiadament, sens descomposar la seva exquisida correcció de *gentlemen*: «I bé, he perdut la batalla, però tornaré a començar».

La mateixa cosa diem, a amics i adversaris, com a epíleg de la passada lluita: **Hem sigut vençuts de moment; no desconfieu, els uns; temeu, els altres.**

Dignament, civilment, amb perseverança, tornarem a començar!

DIGNE D'ESMENT

Una de les notes més dignes d'esment en vista del resultat de la lluita de diumenge, és la derrota de qui no sols acceptà l'Alcaldia de R. O. sinó que essent moralment dimitit ha continuat ocupant l'Alcaldia a despit de la gran majoria de l'opinió.

A l'ensems que ens congratulem de tal derrota, per significar un acte de justícia popular contra el qui es presta a fer el joc de l'afros govern d'En Dato i En Sánchez Guerra, no podem menys que fer públic esment de com cridà l'atenció el que elements que assistiren a l'Assemblea de Parlamentaris i altres que hi estaven representats, prestessin apoiament a un senyor que d'una, faltà tan notòria burlava, i de sortir elegit i trobar un Govern parell hauria tornat a burlar, l'autonomia municipal i el principi de sobirania popular, proclamats com essencials en la dita reunió per unanimitat.

I que aquests senyors, que de fet traïren els acords de l'Assemblea, parlin ara de traïcions que no han existit!...

DE LA LLUITA

La desorientació dels dos partits o conglomerats que fins ara s'havien disputat el predomini de la Ciutat, manifestada abans i en les hores de la lluita, va ser la causa de la sorpresa que a tothom produí el resultat de les eleccions del diumenge, no previst ni

pels mateixos victoriosos, els monopolitzadors durant tants anys de la vida municipal figuerenca, que han vist prorrogat per uns anys més el seu predomini, amenitzat per l'oposició abastament caracteritzada d'aquests darrers temps. El nostre intent de portar a Casa la Vila, en aquestes hores de fonda renovació política, homes despulats de passions i personalismes, confessem sincerament que no ha tingut per part de l'opinió figuerenca l'apoi necessari per esdevenir realitat, triomfant per damunt els sentiments i desitjos d'una política de sinceritat i respectes ciutadans, l'esperit de partidisme i d'odi característic de la vida local.

A aquest resultat hi han contribuït—deure és confessar-ho perquè tots els causants n'acceptin les responsabilitats—forces i personalitats polítiques més afins a nosaltres que als demés partits que anaven a la lluita, i que, no obstant, descaradament, per a fer-nos la contra, s'han ajuntat en amalgama repugnant—salvant honorables excepcions—amb els homes de les idees més oposades i dels

partits polítics més extrems. I per més que semblant procediment sia cosa corrent en certs polítics ultra-conservadors de nostra terra, bó serà deixar-ho consignat una vegada més com a prova de *conseqüència i de fermesa de conviccions*.

Pecariem d'injustos si no hi ajuntàvem els representants dels partits turnants que amb rara unanimitat han votat contra nosaltres, sens dubte revenjant-se així de la desfeta a què els ha portat l'actuació regionalista, i algun d'ells pagant deutes contrets en no llunyanes ocasions.

Amb tot, els vots nacionalistes són numèricament prou respectables per a fer-nos restar satisfets de la jornada del diumenge, i amb una representació proporcional que donés a cada força política els llocs que li pertocuen, no veuríem la injustícia que representa el fet de que 742 vots donguin dret a 6 consellers, i en canvi aproximadament la meitat es quedin sense cap representant. *Dura lex, sed lex*, cal dir en aquest cas.

La lluita en la comarca

El triomf dels candidats regionalistes hi és general

Si bé en la capital del Districte les petites lluites locals i altres immorals incidències han entrebancat el triomf de la nostra candidatura, en canvi ben arreu dels pobles de la nostra comarca s'hi ha manifestat esplendorosament la força que els nostres ideals hi han adquirit.

El triomf hi ha sigut general i sense restriccions, donant-nos a nosaltres el llevat d'una altra victòria més absoluta i orgànica que aconseguirem en tota elecció general.

Avui ens acontentarem en donar dades del resultat electoral en aquells pobles que fins ara ens ha sigut comunicat, veient-se ben clar, amb ells només, com van escampant-se i fructificant en la comarca els ideals renovadors i de fonda arrel catalana que Figueres ens rebutjava.

PORT DE LA SELVA

La lluita en aquest poble hi era ben viva, havent-se fet una campanya personal fortíssima contra el seu digníssim alcalde, el nostre bon amic N'Antoni Cairó, campanya que ha quedat desvirtuada amb el triomf aconseguit per la candidatura nacionalista que ha guanyat les majories, donant el lloc de minoria a un candidat afí. Els nostres amics que han triomfat són els senyors

En Demetri Paltré Nadal,
En Rafel Nadal Puignau

i
N'Antoni Cairó Bonaterra.

Per minoria va sortir el senyor Medí Oliva González.

Aquest brillant triomf, que ha enfonsat la candidatura patrocinada per l'elegant Diputat senyor Ballbé de Gallart, i ha fet fracassar tota la seva sospirada intervenció en l'Ajuntament, és un dels que més ens plau i ens enorgulleix.

Sigui l'enhorabona als bons amics del Port de la Selva.

BORRASSÀ

Heu's-aquí un altre poble on el nostre triomf hi ha sigut també brillantíssim.

Els nostres candidats hi han guanyat tots els llocs de majories, obtenint una brillant votació, i assegurant el domini dels nacionalistes en el govern municipal d'aquella població.

Els nous consellers nacionalistes són els estimats amics i fermes companys

En Joan Bret Llavanera
N'Agustí Pumarola Pont

i
En Pere Clavé Ferrerós Guivaç.

La brillant i honrada història de catalanitat de Borrassà serà dignament continuada pels nous consellers.

PERELADA

Per l'article 29 hi va ésser proclamat regidor, junt amb altres amics nostres, el distingit consoci

En Josep Centellas Pagès,

a qui sembla que s'indica per a ocupar un alt càrrec en el govern municipal.

L'enhorabona més efusiva i cordial sigui pel distingit amic nostre.

PORT-BOU

A Port-Bou hi ha guanyat un lloc de majoria

En Jaume Ribera Gratacòs,
candidat regionalista.

TORROELLA DE FLUVIÀ

Els nostres amics
En Joan Batlle Mitjavila

i
En Bartomeu Busquets Pagès
han sigut proclamats consellers d'aquell Ajuntament, on els regionalistes hi tenen una grossa majoria.

LLERS

En aqueixa població també comptarem d'ara endavant amb majoria a l'Ajuntament, essent un nou baluart dels nostres ideals.

VILAMACOLUM

A Vilamacolum els nostres amics han aconseguit tots els llocs vacants, pertocant aquests a

En Pere Julià Salleras,
En Josep Serra Parnau

i
En Francesc Fàbrega Julià,
proclamats per l'Art. 29.

PALAU SABARDERA

També en aquest poble han triomfat els nostres amics que se'n han endut tots els llocs.

PAU

Han sigut proclamats per l'article 29

En Josep Font Casanovas,
N'Esteve Teixidor Besa,
En Joaquim Ribas Ferrer

i
En Francesc Berta Grañolés,
tots ells bons amics i companys nostres.

RIUMORS

Totes les vacants d'aquest poble seran ocupades per nous consellers regionalistes que foren proclamats per l'article 29.

SAN MIQUEL DE FLUVIÀ

Hi han sigut proclamats els nostres bons amics i companys

En Miquel Ferrer Frigola,
En Francesc Fàbregas Riera

i
En Joan Gifreu Falgàs.

TERRADES

La lluita esdevingué fortíssima en aquesta població, on era intent dels caciquistes enfonsar-hi la candidatura formada pels amics nostres, per veure hi amb el seu triomf un gros perill per al seu imperi en aquell poble.

Malgrat dels poc pulcres mitjans utilitzats pels caciquistes per a ensorrar la nostra candidatura, i malgrat dels vots comprats, el més brillant triomf coronà els esforços fets pels nostres bregats companys.

Amb aquest triomf acaba de desaparèixer de Terrades l'influència dominadora del caciquisme.

CAPMANY

També els regionalistes hi han guanyat els llocs a renovar en el Municipi.

SANT PERE PESCADOR

Aquest poble ha sigut també guanyat pels nostres amics.

VIURE

En el poble de Viure podrem comptar-hi d'ara endavant amb majoria en el seu Ajuntament.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

El nostre consoci
En Feliu Tibau Pellficer

ha sigut elegit conseller d'aquest Municipi.

Preguem vivament als amics i consoci dels pobles de la comarca que siguin servits de comunicar-nos com més aviat millor el resultat de les eleccions municipals en la seva població, indicant-nos els noms i filiació dels consellers que formaran el respectiu Ajuntament en el nou bieni.

De fóra la Ciutat

La gran victòria regionalista

La resposta

Eren considerades les eleccions municipals darreres com una mena de plebiscit que amb el seu resultat desautoritzés o avalés l'actuació dels homes de la «Lliga Regionalista» en els esdeveniments polítics de poc ocorreguts, i aquest recapte s'ha vist de ple a ple contestat.

La cridòria que uns pocs havien mogut a l'entorn de la diàfana actitud dels homes directores del regionalisme català, i els esgarips que s'alçaven de determinats sectors, talment feien necessari esvair dubtes i presentar neta i pura l'impressió que l'acte dels regionalistes havia causat en l'opinió.

Encara se'n senten de crits històrics, d'homèriques desautoritzacions: però l'opinió ja ha parlat, i davant la contraposició en què amb ella es troben, perden tota la seva força les veus isolades que, passades les conveniències d'una campanya electoral, ja han abaixat un xic el tò cridaner.

Mirem el resultat de les eleccions: mireu-lo a Barcelona, i després arreu de Catalunya. I la més esclatant victòria, la prova més feaent de confiança hi ressaltava.

A Barcelona, no sols ha sigut la «Lliga» la força que ha tret més candidats triomfants, sinó que ella ha sigut la única que ha vist augmentar de molt el número de sufragis favorables d'ençà de les darreres eleccions municipals. La «Lliga» ha tret 13 consellers, i encara li han sobrat vots per a en algun districte decidir la victòria a favor del més convenient. La victòria a Barcelona ha sigut, doncs, verament esplèndida.

I el mateix resultat s'ofereix en tot Catalunya. Arreu hem triomfat, arreu han vist clara la significació de la lluita i les conveniències renovadores que són necessàries. Es llarga, llarguíssima, la teoria dels noms de les poblacions on s'han imposat els nostres amics, on hi ha triomfat la nova política cabdal i augusta. Però la nostra ciutat ens ha feta incompleta la llista.

La resposta és donada a les veus que cridaven sense mirament, sense reflexió. El plebiscit és determinat a favor dels nostres capdavanters, i ell servirà ara més que mai d'esperó per a prosseguir la tasca de salvació i de renovació d'Espanya.

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquígrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren par activa en son ensenyament.

La llei substitutiva de consums i el repartiment veïnal

Important acord de la nostra Diputació

L'estat actual de les hisendes municipals i el greu trasbals que les mateixes han sofert amb l'interpretació donada pel poder executiu a la nomenada llei substitutiva de consums, és problema que sempre ens ha preocupat, i que mereix l'atenció de tots els que s'interessin per la cosa pública.

Abans d'ara ja havíem exposat nostre criteri, que no va poder aparèixer en aquestes columnes a causa de la suspensió que sofrí aquest periòdic a conseqüència de la censura que amordaçava tots els òrgans de publicació que no fossin *idòneos* o seus fidels servidors.

El criteri que allà sosteníem referent a l'interpretació que havia de donar-se a la Llei de 12 Juny de 1911, és el mateix que informà el previ dictamen que varen emetre els Diputats lletrats que formen part de la nostra Diputació, i l'acord que aqueixa prengué en la sessió que celebrà el prop passat Setembre.

Entenim i entenem nosaltres que no podia prosperar l'abusiva intrusió del poder executiu clarament manifesta en la R. O. de 1.º de Desembre de 1913, i contra la qual clamaren tots els Municipis, trobant fidel ressó en la nostra Diputació Provincial.

L'esmentada llei de substitució de consums, de 12 Juny 1911, article sisè, entre els arbitris que concedeix als Ajuntaments que acordin la supressió de l'impost de consums, fa figurar-hi el repartiment general, que és casí l'únic arbitri o mitjà que tenen els municipis petits per atendre les seves obligacions, i en l'article 14 la mateixa llei estableix que aquest repartiment general serà conforme als articles 136 i 138 de la Llei Municipal, amb les soles modificacions que ja estableix, i que no consignem perquè no fan referència al cas plantejat amb l'abús del poder executiu.

Tant la pròpia llei en son article 17, com el seu reglament del 29 de Juny del mateix any de 1911, article 5, sols parlen d'un repartiment, i ni l'una ni l'altra modifiquen l'essència dels articles 136 i 138 de la llei municipal.

Doctrina ben diferent d'aqueixa és la consignada en les disposicions posteriors del poder executiu, la més important de les quals és la Reial ordre de 1.º Desembre 1913 que estableix que són dos els repartiments: l'un, el de la Llei Municipal; l'altre, el creat per l'article sisè de la llei substitutiva de consums, la quantia del qual no pot excedir de la del *cupo* de consums i recàrrecs autoritzats. Ademés, aqueixa R. O. preceptua que el tipus màxim d'imposició de quotes a propietaris, llogaters i masovers és el 25 per 100 de lo que respectivament satisfan a l'Estat per contribucions directes.

Amb aqueixes disposicions ministerials, resulta, doncs, per un cantó, que la propietat sols tributa, fins un màxim del 25 per 100 de la quota que per contribució directa satisfà a l'Estat, en el repartiment general substitutiu del repartiment de consums, i, per altre cantó, que la propietat dels que no siguin veïns del municipi, — propietaris forasters, — no pot ésser gravada en el repartiment general que el municipi faci per a cobrir el dèficit del seu pressupost, al qual, segons la legislació vigent abans de publicar-se la llei substitutiva, sols havien de contribuir els contribuents de les classes 4.ª i 6.ª de la regla 2.ª de l'article 138 de la Llei Municipal, o siguin els que disfruten de censos, sous o pensions, i els jornalers.

Si tenim en compte que la propietat, en tots sos aspectes, és la causa o motiu del 80 per 100 de les despeses dels pressupostos municipals, puix si no hi havés propietat no hi hauria camins, carrers, serveis de vigilància, neteja, llum i de-

més; que el contingent provincial que els pobles han de satisfer és fixat prenguent per base la riquesa amillerada; que la mateixa base regeix per fixar els *cupos* carcelari i de laboratori. Si tenim en compte, ademés, que avui en la majoria dels pobles els repartiment per cobrir el dèficit dels seus pressupostos és moltes voltes de major quantia que el repartiment de consums. I si tenim en compte, per fi, que els contribuents de les classes 4.ª i 6.ª que havem nomenats, i que seguint aquest criteri havien de cobrir l'impost del repartiment del dèficit, són els menys i els més necessitats, es veurà clarament lo injust del criteri de les disposicions del poder executiu que comentem.

No és que nosaltres volguem sostenir el criteri de que sigui la propietat l'única o la més gravada en les càrreges municipals, com pretingueren alguns dels primers municipis que s'acolliren als preceptes de la llei substitutiva, — i probablement d'aquests abusos en nasqué l'altre, — sinó que lo que nosaltres pretenem és que sigui complert el precepte constitucional de què tot espanyol contribueixi a les càrregues de l'Estat, província o municipi a proporció dels seus mitjans i utilitats.

L'acord de la Diputació al qual ens havem referit, conforme amb el dictamen dels Diputats lletrats i exacte a l'informe de la Comissió de Governació, és el següent: 1.º — Que l'única i vàlida legislació aplicable als repartiments generals, és l'establerta en els articles 6.ª i 14.ª de la llei de 12 Juny 1911 i sos concordants els articles 136, 137 i 138 de la vigent Llei Municipal amb els seus complementaris: 2.º — Que segons aquests mateixos preceptes, en el repartiment general han de tributar totes les utilitats que tinguin en el districte les persones que esmenta el repetit article 138: 3.º — Que per analogia, i conforme estableix l'article 27 de la Llei Municipal, han d'entendre's per propietaris forasters, els propietaris que, residint en terme municipal diferent al de les seves finques, cultiven o exploten aqueixes directament: 4.º — Que el present acord no entrarà en vigor ni s'aplicarà fins que aqueixa Corporació entengui dels recursos d'agravis que en tot cas es formulin contra dels repartiments que confeccionin les Corporacions municipals per al proper exercici de 1918.

Com-se-vulla que repetidament s'ha dit per alguns de nostres adversaris polítics — segurament pel compte que els tenia — que els regionalistes érem partidaris de la doctrina de les disposicions executives que combatem, — i fins han arribat a imputar-nos-en la paternitat, — la qual cosa hem sentit, però no sens la més ferma protesta i demostració de lo contrari, abans d'acabar les presents ratlles, i a fi de desfer per un sempre més la falsa imputació i restablir la veritat, ens interessa fer constar que dels quatre diputats lletrats que emeteren el dictamen previ a que abans ens havem referit, tres són regionalistes, i que l'acord de la Diputació fou pres amb el vot favorable dels regionalistes, i per iniciativa seva, com demostrariem si alguna volta fos perdonable el pecat d'immodèstia.

Un altre dia ens ocuparem dels fonaments que apoen la nostra actitud i l'acord de la Diputació.

H. Z.

El nou Director General d'Agricultura

Ha sigut nomenat per a ocupar l'alt càrrec de Director General d'Agricultura el senyor Marquès de Camps, al qual hi arriba amb mèrits propis i suficients per a servir al país amb la seva regonoguda competència tècnica.

Don Carles de Camps i d'Olzinelles, nascut en l'any 1860, porta al seu damunt el mèrit d'un continuat bregar a profit de les qüestions agrícoles en les quals hi està especialitzat. Es enginyer-cap de monts, acadèmic de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i president de l'Unió de Vinyaters de Catalunya, i ha sigut president del Consell Provincial d'Agricultura i Ramaderia de Barcelona, de la Diputació Provincial de Girona, de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, de la Federació Agrícola Catalana Balear, i de la Societat Econòmica d'Amics del País de Barcelona.

Ha ostentat varies vegades la representació de Catalunya en les dues Cambres, parlamentàries, i actualment és Diputat a Corts per Barcelona.

Felicitem ben efusivament a tan alta personalitat pel càrrec que amb justícia als seus mèrits li ha sigut donat, i n'esperem d'ell una gestió apropiada a les seves aptituds i coneixements.

NOTICIARI

La Comissió organitzadora dels Jocs Florals de l'Empordà ens prega anunciem, com a adició al cartell dels Jocs, el premi del Diputat Provincial Don Josep Monnegal, consistent en una lliura esterlina en or, al millor sonet dedicat al Mariscal Joffre. Les composicions que hi aspirin poden enviar-se a la Direcció de l'Ateneu Empordanès encara que sigui ja clos el terme d'admissió per als altres treballs.

Ahir va celebrar sessió la Diputació Provincial, l'extracte de la qual publicarem en el número vinent.

Hem sentit moltes queixes sobre el servei de la central en la nostra ciutat de la Companyia Peninsular de Telèfons, degut a deficiències que s'hi noten, i que nosaltres hem pogut comprovar al servir-nos-en. Convindria que s'hi posés esmena a profit del bon servei que al públic hauria de deure's.

Els passats dies 7 i 11 del present mes, en l'Ateneu Empordanès de Barcelona hi han tingut lloc dugues audicions de sardanes per la cobla «La Principal» de la Bisbal. La primera sessió fou dedicada als compositors Garreta, Soler i Gratacòs, del Jurat Musical dels Jocs Florals de l'Empordà, que es celebraran a Figueres el dia 8 de Desembre, organitzats per aquell Ateneu. Ademés els músics bisbalencs feren sentir una sardana d'En Santmartí, premiada en el darrer concurs de la Sardana celebrat a Girona.

Entre els molts oients de la cobla empordanesa hi figuraven distingides personalitats musicals.

Hem de confessar un vegada més que l'eximí músic En Juli Garreta és una gran personalitat. En la sardana «A En Pau Casals» que figurava en el mentat programa, demostrà que té un domini de la tècnica poc comú. Són admirables els efectes orquestrals que consegueix amb el nombre reduït d'instruments que posseeix una cobla. Es hora ja de que el públic es dongui compte de l'injustícia que fa tenint-lo oblidat.

Les altres sardanes de coneguts i celebrats autors, foren executades de la fàiso que acostumen fer-ho els músics bisbalencs.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació de préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5% anual.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)

FIGUERES

Màximes de l'home elegant

—IV—

“Sols hi ha un medi de portar un vestit elegant, i és, oblidar que un el porti.”

MME. DE GIRARDIN.

Vestiu-vos a la moda en els

GRANS MAGATZEMS

PUIG PARIS

Sastreria i Novetats per a home

Aquesta setmana : Exposició de Bufandes i Camises franela

Alfred Alguacil

Tràmpara 42 d'incandescència marca - - elèctrica - -

Immillorable i invariable llum

La més potent i menys costosa Invenció i fabricació espanyola

DESPATX:

Lasauca, 28 - - De 10 matí a 9 nit

FIGUERES

Fan falta representants per als pobles del partit.

PRACTICANT Se'n necessita un a la Farmàcia Ferran.

Donaran raó en la mateixa.

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13. Figueres

Clínica del Doctor SALESA CREIXELL

Ex-Metge Tocòleg, per oposició, de Madrid; Metge de 1.ª classe del Cos de Presons, per oposició. De l'Institut Rubio.

CIRURGIA GENERAL, PART I MARIU

INJECCIONS INTRAVENENOSES DEL 606

Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

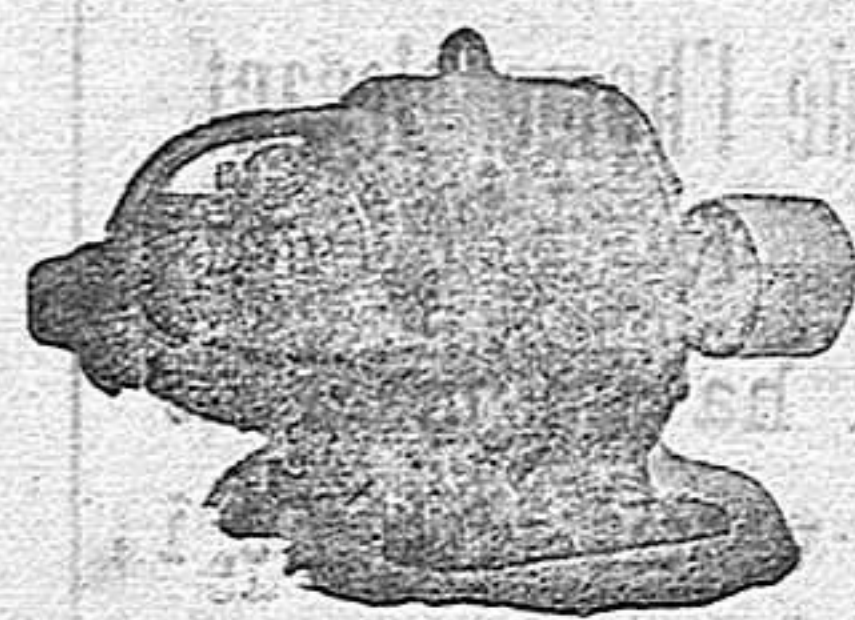
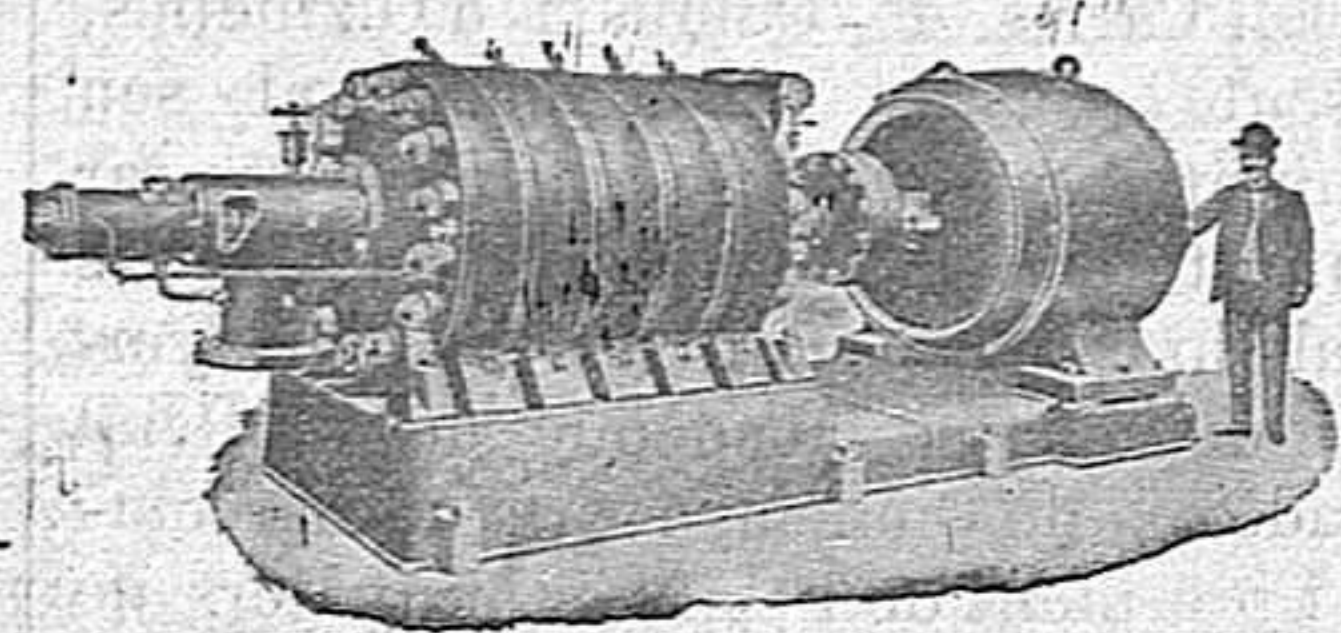
Especialitat en la cura radical de la trencadura.

CONSULTA DE 11 A 1 - - - CARRER NOU, 25, 2.º

"La Electricidad"

de Sabadell

MOTORS ELECTRICS
MOTO-BOMBES

TURBINES
MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i POUS. -- Figueres

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i ino-
fensiu per a calmar rapidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacus vegetal. Infal·lible per a expulsar els
cucs intestinals de les criatures.

Lloció capilar. Higiene del cap. Hermoseja el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

TRENCADURES

CURACIO RADICAL
AMB ELS

La ciència ha donat un gran pas en el tracta-
ment d'aquesta molesta i perillosa malaltia, con-
seguint curar-la, en poc temps i en totes les edats,
tal com podem provar-ho amb innumbrables cer-
tificats de pacients que després de portar durant
anys i anys aparells de tota mena, han pogut amb
el nostre senzill tractament veure's lliures per
sempre de la seva dolença.

Concessionari exclusiu per la província.

DOMÈNEC RIPOLL

GABINET DE CALLISTA Rambla, 7, 1.ª - FIGUERES

Consultes gratuïtes de 9 a 1 i de 3 a 7

Petits braguers de goma per a nens, i faixes abdominals

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars.

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8, 1.ª - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camiseria COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises,
colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca,
per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especilitat en vestits de batejar

KUSMA

MEDECINA SENSE PARIOR PER A L'ESTÓMAC

en les malalties del qual hi exerceix una poderosa i ben-
factora influència, essent qualificat per milers de metges
com el SUPREM AGENT PER EXCELENCIA PER A LA
CURA MES POSITIVA I EFICAÇ de les afeccions d'aquest
aparell.—Demani's per farmàcies i Drogueries.

Dipòsit exclusiu en la FARMACIA FERRÁN, Pujada del Castell, 6

FIGUERES

J. FERRAN GALTER

BANQUER

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE

..... PAPER SOBRE L'ESTRANGER

CANVI DE MONEDES

:: PRÉSTECOS SOBRE VALORS i MERCADERIES ::

: COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS :

..... CUPONS i DIPÓSIT

Carrer de Vilafant, 2 i 4 - FIGUERES

Fàbrica de glaç
i Cambra Refrigerica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica

Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral. - Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de subscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall,
carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.